

THE BIBLE TRUTH

Editor
P.K. VARGHESE

000

Published by Church of Christ

പുതിയ നിയമ ക്രിസ്ത്യാനിത്തതിന്റെ പുനരേകീകരണം

Vol. 34

January 2019

No.01

ദൈവിക്കാരിവാൽ

തെറവശാസിയമായ എഴുത്തുകളാണ് ബൈബിളിൽ ഉള്ളത്. പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും കൂടിച്ചേർന്ന പുസ്തകത്തിലെ സത്യം ലോകത്തിലെ ഒരു മനുഷ്യനും അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണശേഷം നിലവിൽ വന്ന പുതിയ നിയമത്തിലാണല്ലോ സുവിശേഷം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സുവിശേഷം എന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയർപ്പു എന്നിവയാണ്. യേശു ലോകത്തിലേക്കു വന്നു മനുഷ്യനായി ജനിച്ചതും ജീവിച്ചതും മരിക്കുവാനായിരുന്നു. പക്ഷെ അവൻ മരിച്ചതു നാം ജീവിക്കേണ്ടതിനായിരുന്നു. പലർക്കും ഈ അത്മിക സത്യം ഒരു ഓർമ്മയായി ഇന്നും അവഗണിച്ചിരിക്കയാണ്. ജധികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യേശുക്രിസ്തുവിൽ ആശയം ബെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. മത അള്ളും മത സംഘടനകളും ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അവർ ദൈവിക സത്യത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല. പാരമ്പര്യ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളാലും മാനുഷ ഉപദേശങ്ങളാലും ആണ് ആളുകൾ നയിക്കപ്പെടുന്നത്. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചോ, ആത്മാ വിന്റെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചോ അവർ അധികം ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അതു

കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലം അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്.

പുതിയ നിയമത്തിൽ ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന സുവിശേഷം ഒന്നു മാത്രമാണ്. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗ താലാണ് നമ്മുൾക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരുടെ പാപ അഡ്രീ മോചിക്കുവാനുള്ള അധികാരം മനുഷ്യപുത്രനാണുള്ളത്. അവൻ മാത്രമാണ് മനുഷ്യർക്കും ദൈവത്തിനും തമിലുള്ള ഏക മഖ്യസ്ഥൻ. മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തേശുനേറ്റവൻ ക്രിസ്തു മാത്രമാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ പാപത്തിൽ നിന്നും ഉഖരിച്ചു അവരെ നീതീകരിക്കുവാൻ അവൻ യോഗ്യനായി. പാപങ്ങളെ പോക്കി ശുദ്ധികരിപ്പാൻ മതിയായ രക്തം ആയിരുന്നു ക്രിസ്തു വിന്റെത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനകൾ ആളുകൾ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുസരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അപ്പാസ്തലമാർക്കു ദൈവ നിയോഗം ലഭിച്ചു അവർ പ്രസംഗിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ വചനം പൂർണ്ണമായി എഴുതിയശേഷം അവർ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വത്തിൽ നിന്നു ഒരു ആത്മാണാണു കുറിപ്പിൽ പോലും നല്കപ്പെട്ട സുവിശേഷത്തിനു പിവരിതമായി മറ്റാന് അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപികപ്പെട്ടവൻ എന്നു തീർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധമായ സുവിശേഷം കലർപ്പിപ്പിച്ചാതെ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം സ്വപ്നങ്ങളാണ്.

ഈന്നു സുവിശേഷം പല രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും ലോക തത്തിൽ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എത്രാണുകൂടുതലും അല്ലെങ്കിൽ മായം കലരാത്ത സുവിശേഷം അതാണ് ഏതൊരാൾക്കും ആവശ്യം. പാലിൽ മായം ചേർത്താൽ അതിന്റെ ഗുണം കുറയുമെന്നു സാധാരണക്കാർക്ക് അറിയാം. ഭക്ഷണ പദാർത്ഥം അളിൽ മായം ചേർത്താൽ രൂചി വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുകയും,

ഗുണനിലവാരം കുറയുകയും ചെയ്യും എന്നു മികവൊന്തും എല്ലാവർക്കും അറിയാം. പക്ഷേ ദൈവ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ചോ? എത്രപേര് അതിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരുണ്ട്? നാട്ടുവേംഡു നടുവേംഡുന സമീപനമാണ് ആളുകൾക്ക് ഉള്ളത്. ബഹുജനം എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു നോക്കി അതു ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന ആളുകളുടെ സമൂഹത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. എന്താണ് അതിലുള്ള അപാകത? ആളുകൾ തെറ്റും ശരിയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിശോധന നടത്തുന്നില്ല. മറ്റൊരു കാര്യങ്ങളും ആളുകൾ പരിശോധിച്ചാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്. ആത്മിയ കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ ആശയിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയെ നേർവ്വഴിക്കുതിരിക്കുവാനാണ് തിരുവചനം തന്നിരിക്കുന്നത്. ഏത് ആത്മാവിനയും വിശ്വസിക്കരുത്, ഏതൊരു ഉപദേശത്തെയും ബൈബിളിൽ ഉണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കാതെ സ്വീകരിക്കരുത്. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശം ആണ് എല്ലാവരും കേൾക്കേണ്ടത്. ക്രിസ്തു ഉപദേശിച്ചതൊക്കെയും പിതാവിന്റെ ഉപദേശമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യോഹനാൻ പറഞ്ഞതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്നു അതിൽ കടന്നു പോകുന്നവനു പിതാവും പുത്രനും ഇല്ല.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ സത്യസുവിശേഷത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുക. ആദ്യപട്ടി ഒരാൾ സുവിശേഷം കേൾക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു വേണം വിശ്വസിക്കുവാൻ. ഹൃദയത്തിലാണ് വിശ്വാസം വേണ്ടത്. ഒരാൾ ദൈവത്തിലും ക്രിസ്തുവിലും വില്ലും വിസ്മാപിച്ചാൽ അയാൾ മനസ്സുമാറ്റുകയാണ് വേണ്ടത്. അതായതു തന്റെ പാപവഴി ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവ വഴിയിലേക്കുതിരിയണം. തുടർന്നു മനുഷ്യരുടെ മുൻപാകെ യേശുവിനെ ഏറ്റുപറയണം? അവസാനമായി പാപമോചനത്തിനായി ഓരോരു

തതൻ മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ടു പാപമേചന്തതിനായി പിതാവിന്റെയും പുത്രൻ്റെയും പർശ്ശില്ലാത്താവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്കാനം ഏല്പണം. ഇത്രയും അനുസരണ പ്രകിയകൾ നമ്മിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നോൾ, കർത്താവു നമ്മു രക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ സദയോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് നാം അവന്റെ സദയിൽ വിശസ്തമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യണം. പുതിയ നിയമ സുവിശേഷം സർവ്വ മനുഷ്യർക്കുമുള്ളതാണ്. പക്ഷേ നമ്മു രക്ഷിക്കുവാൻ ദൈവം വെച്ചിരിക്കുന്നത് സുവിശേഷമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മു സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്ര മനോഹരം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ആരാധിക്കുവാൻ നാം എന്തു ക്കൊണ്ടുവരണാം?

ജെ.സി. ചോട്ട്

ദൈവം സൃഷ്ടികർത്താവും നാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളും ആകുന്നു. നാം ദൈവമല്ല; പക്ഷേ അവന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടികൾപ്പെട്ടവരത്തെ. അവൻ നമ്മിൽ ജീവശാസം ഉള്ളതിയ പ്ലാൻ നാം ജീവനുള്ള ഭേദികളായി തീർന്നു. നിത്യമായ ആത്മാവോടു കൂടിയ ദൈവത്തിന്റെ രൂപമാണ് നമുക്ക് ഉള്ളത്. ആകയാൽ നമ്മുടെ നിർമ്മാതാവും സൃഷ്ടികർത്താവുമായ ദൈവത്തെ നാം അംഗീകരിച്ച്, ആദരിച്ച് നമസ്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവൻ സ്ത്രീകൾക്കും ആരാധനക്കും യോഗ്യനാണ്.

ശമര്യ പട്ടണത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീയോടു കർത്താവു പറയും ആനുവദി 2019

നന്തു ശ്രദ്ധിക്കുക. അവളുടെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന ആശയവും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടവും എന്തെന്നു ആ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകും. സ്ത്രീ അവനോടു; യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കമൊർ ഇവ മല യിൽ നമസ്കരിച്ചു വന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരു ശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു പറഞ്ഞത്തു: സ്ത്രീയേ, എൻ്റെ വാക്കു വിശ സിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു ഇവ മലയിലും അല്ല, യെരുശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യെഹുദമാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നാല്ലോ വരുന്നത്. സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യ തതിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരിക്കേണ്ടും എന്നു പിതാവു ഇഷ്ടിക്കുന്നു. ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യതതിലും നമസ്കരിക്കേണ്ടും. സ്ത്രീ അവനോടു; മശീഹ - എന്നു വെച്ചാൽ കീസ്തു - വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചു തരും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു; നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെ മശീഹ എന്നു പറഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 4:19-26).

യെഹുദമാർ, യെഹുദമാരല്ലാത്തവരുമായി മിശ്രവിവാഹം കഴിച്ചുണ്ടായ പിൻഗാമികൾ ആണ് ശമര്യക്കാർ. അതുകൊണ്ടു അവരെ പുറന്തള്ളിയിരുന്നതു കൊണ്ടു അവർ അപരാധ പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു മലയുടെ മുകളിൽ പോയി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു. യഹുദമാർ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചിരുന്നതു ദൈവാലയം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന യെരുശലേമിൽ ആയിരുന്നു

എന ഇവ സ്തരീകരിക്കാൻ അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ മലയിലും മല്ല, ദയരുശലേമിലുമല്ല ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കേണ്ടത്; ആളുകൾ എവിടെയാണോ അവിടെയാണ് എന സമയം വരുന്നു എന്നാണ് യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞത്. അവൻ തുടർന്നു പറയുന്നതു - ദൈവം സത്യനമസ്കാരികളെയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവർ അവനെ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും നമസ്കരിക്കണം. ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ആത്മാർത്ഥമായ നമസ്കാരമാണ് ദൈവം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഹൃദയം അകന്നുപോയ അധരങ്ങളാലുള്ള ജലപനമല്ല ദൈവത്തിനു വേണ്ടതു. സത്യസന്ധമായ ആരാധനയാണ് ആവശ്യം.

അങ്ങനെ നാം ഇന്നു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. ആഴ്ച വട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ കൂട്ടിവരികയും ദൈവത്തോടു അഭയയാചന അർപ്പിക്കയും പാടി സ്തുതിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിനെ സ്മരിക്കേണ്ടതിനു കർത്താവിന്റെ മേശയിൽ നിന്നു പകിടുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ സമ്ബാദ്യത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തിനു നല്കുകയും ദൈവപചനത്തിൽ നിന്നു കേടു പഠികയും ചെയ്യുന്നു (പ്രവൃത്തി 20:7, 2 തിമോമെയാസ് 2:15; എപ്പസ്യർ 15:19; മതതായി 26;26;28; 1 കൊരിന്ത്യർ 16:2).

ആഴ്ചയുടെ ആരംഭിനമായ ഞായറാർച്ച നാം കൂട്ടിവരുന്നതിന്റെ ഏക ഉദ്ദേശം ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കുക എന്നതാണ്. ചിലർ വേരു ഉദ്ദേശത്തിനായി വരുന്നു എന്നതു ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചിലർ ഒരു ചടങ്ങിനു വേണ്ടി സന്നിഹിതരാകുന്നു. വേരു ചിലർ ആവരുടെ സ്നേഹിതരാരെ കാണുന്നതിന്. മറ്റുചിലർ ഉപദേശംകാവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ. മാതാപിതാക്കളുടെ പേരുണ്ണനിതിയിൽ വരുന്ന ചില യുവാക്കളുണ്ട്. തെറ്റായ ഉദ്ദേശം അശ്രൂക്കായി വരുന്നവർ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ദൈവത്തെ സ്നേഹിത്വ വചനപ്രകാരം ആരാധിക്കു

നാവരെയാണ് ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഈ തെറ്റായ രീതികൾ എന്തെങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ദയവായി മാനസാന്തരപ്പട്ടക. അതിനു ശേഷം ദൈവത്തെ അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നമസ്കരിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷവും സമാധാനവും ദൈവം നല്കും. പക്ഷെ അതു സ്വയം വിശ്വസിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ തോന്തിയിട്ടു വേണം ചെയ്യുവാൻ.

തന്നെ അനുസരിച്ച് ധാർമ്മാർത്ഥ്യമായി ആരാധിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കാമെന്നു വാദ്യഭാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദൈവം വിശ്വസ്തനാണ്. നാം അതു സ്വീകരിക്കണമെങ്കിൽ കർത്തൃദിവസ ത്തിൽ ആരാധനക്കു ചെല്ലുവോൾ കൊണ്ടുപോകേണ്ട ചിലതുണ്ട്. അവയെ നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

1. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ വരുവോൾ നാം ശുള്ഹവ്ಯദയമാണ് കൊണ്ടുവരേണ്ടത്. നാം ദൈവത്തിന്റെ മകൾ ആണെല്ലാ. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. നമ്മുടെ സംസാരവും പ്രവൃത്തിയുമെല്ലാം നാം കർത്താവിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നു എന്നുവോധ്യപ്പെട്ടുത്തണം. “അവൻ വെളിത്തത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു പോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നു എങ്കിൽ നമുക്കു തമ്മിൽ കുടായ്മയുണ്ട്; അവന്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ രക്തം സകലപാപവും പോകി നമ്മുൾ ശുള്ഹിക്കിക്കുന്നു” (1 ഫോറനാൻ 1:7).

2. നാം അനുസരണയോടെ വേണം ആരാധനക്കു വരുവാൻ. മനുഷ്യരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനോ വചനത്തിനപ്പുറമായ ചിന്തക്കോ അല്ലെങ്കിലും കൂടിവരുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് ആരാധിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം വേണ്ടത്. ആരാധന നാം ഒരു ചടങ്ങായിട്ടല്ല നിർവ്വഹിക്കുന്നത്; പിന്നെയോ അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗവും നാം ദൈവകളിപ്പനയനുസരിക്കുന്നു എന്നു തെളിയണം (മത്തായി 7:21).

3. ആരാധനയിൽ ഉടനീളം നാം ഫുദയത്തെ ഏകാഗ്രത യോടെ സുക്ഷിക്കണം. ആരാധനയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തിലും നാം പക്കാളികളാകുന്നതു ആത്മാർത്ഥമതയോടെയാകണം. വിനോദത്തിനു വേണ്ടിയോ രസതതിനു വേണ്ടിയോ അല്ല നാം കൂടിവരുന്നത് (യോഹനാൻ 4:24).

4. നാം ദൈവത്തിനു ആദരവ് കൊണ്ടുവരണം. ആരാധനയുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനികളിലും നാം ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്ന രീതിയാവണം വേണ്ടത്. നാം ദൈവത്തെ പരിപറമിക്കുന്ന ഒന്നാകരുത് നമ്മുടെ ആരാധന (സക്രീരത്തനങ്ങൾ 111:9). വിശ്വസ്ഥയോടും നേരോടും കൂടെ വേണം നാം ആരാധനയിക്കുവാൻ.

അതു നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രാവം

അലൈൻ വെബ്സൈറ്റ്

മതപരമായ ചർച്ചകളുടെ അവസാനം കേൾക്കാറുള്ള പദ്ധത്യാഗമാണ് മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത്. ബൈബിളിലെ വിഷയങ്ങൾ ഏതായാലും ആ സത്യം വിശദമാക്കുന്നോശ്രയാതൊരു സംശയത്തിനും ഇടനല്കാതെ വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സന്നാനത്തിന്റെ ആവശ്യകത, ഏക വിശാസം, ഏക സഭ എന്നിവയെ പരാമർശിക്കുന്നോശ്രയാക്കുന്നതു കുറതലോടെ വിവരിച്ചു കൊടുക്കണം. അവസാന നിമിഷത്തിൽ നിങ്ങളോട് ആരെകിലും അതു നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്നു പറഞ്ഞ് പിരിഞ്ഞ് പോകാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല?

ബൈബിൾ വിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ച് ഉപദേശംക്കണാർ വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രസംഗിക്കും. രക്ഷക്കു വേണ്ടിയുള്ള ദൈവജനുവൽ 2019

ആര്ക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു പുസ്തകമല്ല ദൈവം രൂപപ്പെട്ടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അത് ഓരോരുത്തർക്കും ഇഷ്ടമുള്ള ശ്രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനികണ്ണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. യേശു പറഞ്ഞു: “സത്യം നിങ്ങൾ അറിയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വത്രന്തരാക്കും” സത്യവും അഭിപ്രായവും രണ്ടും രണ്ടാണ് എന്ന കാര്യം ആളുകൾ ശഹിക്കുന്നില്ല. സത്യവിരുദ്ധമായി സംസാരിച്ചാൽ നാം ദൈവത്തെ കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമാക്കി മാറ്റുകയാണ് (1 കൊരിന്ത്യൻ 14:33). ഉപജോണത്തിൽ ഏഴുകൃതനിലനിന്നാലേ വിശ്വാസത്തിൽ ഏകുക്കുത് നിലനില്ക്കാനെയുള്ളൂ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അന്തിമാഖിലാഷം പ്രാർത്ഥനയാൽ ഒന്നായ

തീരണം (യോഹന്നാൻ 17:21-23). പദലോസ് കല്പിച്ചത് “നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാകരുത്” എന്നതു. ആരംഭ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതു പരിശീലിച്ചു (പ്രവൃത്തി 2:44,47). നമ്മൾ എല്ലാം ആ ഏക ഭാവം ഉള്ളവരാകണം (1 കൊരിന്റുർ 1:10). പ്രായോഗികമാകി തീർത്താൽ മാത്രമേ അതിന്റെ പ്രയോജനം അനുഭവിക്കാൻ പറ്റു.

ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിൽ അഭിപ്രായം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ശരിയാകില്ല. അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഉച്ചിതമായ തീരുമാനം എടുക്കാൻ നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. അതിൽ ഒരാളുടെതിനു തുല്യമായ പ്രാധാന്യം മറ്റാരാളുടെതിനു ഉണ്ട്. അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിലമതിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് തങ്ങളുടെ ജോലിവിൽ എങ്ങനെ ബഹുമാനിക്കാശട്ടും?

എൻ ഗോലെ

~ഐത്രാസ്യം അനുഗ്രഹയോസ്യം മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. പദലോസ് കൂടാരപ്പണിക്കാരനായിരുന്നു. ലൂദിയ രക്താംഖരം വില്ക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. ദമ്പത്യയോസ് തട്ടാൻ ആയിരുന്നു. യേശു ഒരു തച്ചൻ ആയിരുന്നു. ഉപജീവനത്തിനു ഓരോ ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു നീതിമാന്മാരായ ദൈവഭക്തരെ അകറ്റി നിർത്തിയിരുന്നില്ല എന്നു നമുക്കരിയാം. അവരുടെ ജീവിതം ശരിയായി നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ അഭ്യാനിച്ചിരു

നുതു.

രാവും പകലും ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടുകാർന്നപുറമാണ് പുരംലോകം പെരുമാറിയിരുന്നത്. ദൈവത്തിൽ വിശാസമില്ലാത്ത സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പമാണ് അവർക്കു ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നത്. ഒരു സഹോദരനു അടുത്ത സമയത്ത് ഒരു ജോലി കിട്ടി. ജോലി എങ്ങനെയുണ്ട് എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞത്: ജോലി കൂഴപ്പമില്ല, പക്ഷേ കൂടെ പണിയെടുക്കുന്നവരുടെ സംഭാഷണശേഖരി കേൾക്കാൻ പ്രയാസം. അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ തികച്ചും ലജ്ജാകരം. മറ്റുള്ളവർക്കല്ലാം അതു സുപരിചിതമായി തീർന്നു. “ഞാൻ എന്നത് കില്ലും എതിർത്തു സംസാരിച്ചാൽ അവർ എന്ന പുറത്താക്കും” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ ക്രിസ്തീയ ആശയങ്ങൾക്ക് അന്യരാണ് സഹപ്രവർത്തകർ. യേശുവിന്റെ കാലയളവിലും അങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യേശു, തന്റെ ശിഷ്യരാർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. “അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നു എടുക്കണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്തോടു കൂടി അകപ്പെടാതിവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളണം എന്നതെത്ര ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്” (യോഹാനാൻ 17:15).

പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ നാം ഈ വിഷയത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ധമാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തുള്ള ഓരോ ജോലികൾ എങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നു വചനത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. ക്രമേണ സഹപ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ നമുക്ക് ബഹുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നമുക്കെങ്ങനെ കഴിയും? എഹേസ്യ ലേവനം നാലാം അഭ്യാസ തത്തിൽ ഇരുപത്തിമൂന്നു മുതൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു വരെയുള്ള വേദഗണങ്ങളിൽ ഈ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നാം അതുവായിച്ച് പരിഗണനക്കായി എടുക്കണം.

ആകയാൽ ഭോഷ്കൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഓരോരുത്തൻ താന്താന്ത്രികമുകുകാരനോടു സത്യം സംസാരിപ്പിന്, നാം തമ്മിൽ അവയവ അജല്ലോ (എഹമസ്യർ 4:25). നാം മറുള്ളവർത്തിൽ നിന്നു ബഹുമാനം പിടിച്ചെടുക്കണമെങ്കിൽ നമ്മിൽ സത്യം മാത്രമെയുണ്ടാകാം. അസത്യം പാടില്ല. സത്യത്തിനു അതിനേറ്റതായ മതിപ്പിം മാനൃതയുമുണ്ട്. ഈ വാക്യം പാലോസ് എഹമസ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു എഴുതിയതാണെങ്കിലും അതു നമുക്കും ബാധകമാണ്. നുണ പരയുക എന്നതു സാർവ്വഭാക്തികമായ സംഭവമാണ്. എന്തിനും എത്തിനും കളഞ്ഞ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചില ആളുകൾ പരയുന്നതു വിശദിക്കാൻ തന്ന പ്രയാസം നേരിട്ടുന്നു. യാതൊരു സങ്കാചവുമില്ലാതെ നുണ അടിച്ചു വിടുന്നതിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്നവർ സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്ന യുണ്ട്. നല്ല മനസാക്ഷിക്കായി തങ്ങളെന്നതനു രൂപപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരുന്ന പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടു അധികം കഴിയാത്ത വിശുദ്ധനാരായിരുന്നു അന്നു എഹമസ്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്നാർക്കുക.

ഭോഷ്കൾ ദുഷ്ടനിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്. യേശുക്രിസ്തു ദുഷ്ടനെ വിവരിക്കുന്നതു നോക്കുക. അവൻ ആദി മുതൽ കുലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്ക്ക കൊണ്ട് സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല. ആവൻ ഭോഷ്കവു പരയുന്നോൾ സ്വന്തത്തിൽ നിന്നു പരയുന്നു. അവൻ ഭോഷ്കൾ പരയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു (യോഹനാൻ 8:44). നുണ തങ്ങൾക്കു തന്ന പരിഹാസമാവും. അതിനനുകൂലമായി പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുവാൻ അവർ തയ്യാറാകും. അതു അവരിൽ ഉള്ള വിശാസവും ബഹുമാനവും നഷ്ടമാക്കും. വീട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ടു “തൊൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞെന്തെങ്കു” എന്നു പരയുന്നവരുണ്ട്. അക്കുക്കിൽ “എനിക്കു സുവമില്ലായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞതാഴിയുന്നവരുമുണ്ട്. ചിലരുണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ ജനുവരി 2019

നടന്നതുപോലെ ചില കാര്യങ്ങൾ കൈട്ടിച്ചുമച്ചു പറയുന്നു. അതു പോലെ മോഹന വാഗ്ഭാഗങ്ങൾ നല്കിയിട്ടു പിന്ന അതിൽ നിന്നും പിൻമാറുന്നതും നൃണാ പായുന്നതിനു തുല്യമാണ്. വ്യവസായത്തിലായാലും ജോലിയിലായാലും ഭോഷ്കൾ ആർക്കും ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുകയില്ല.

ഞാൻ ആരോടെക്കില്ലും നൃണാ പായുന്നേഡശ് അതിന്റെ ഗുരുവത്തെ കുറിച്ചും അപകടത്തെ കുറിച്ചും ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നേ യില്ല. മറ്റുള്ളവർ എന്നോടു കളിക്കും പാണ്ഠതാൽ എന്നിക്കും എന്തു തോന്നും എന്നു ചിന്തിക്കുക. ഭോഷ്കൾ നിരഞ്ഞ ലോകത്തിൽ ഒരു സത്യക്രിയാന്വയായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കായിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി എഫെസ്യർ 4-ാം അഖ്യായം ഇരുപത്തി ആറാം വാക്യം നോക്കാം. “കോപിച്ചാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ. സുരൂൻ അസ്തമിക്കുവോളം നിങ്ങൾ കോപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്.” നമ്മുടെ ജോലിയിൽ നല്ല നിലവാരം പുഠരത്തണ മെങ്കിൽ നാം നമ്മുടെ കോപത്തെ അടക്കണം. മുഗങ്ങൾക്കു ഹോല്ലും അവധെ സാരക്ഷിക്കുന്നതിനു ചില കഴിവുകൾ ഉണ്ട്. അപ്പോൾ പിന്ന മനുഷ്യർക്കും അതുണ്ടാക്കാതെ തരമില്ലാണ്. പക്ഷേ നമുക്കുണ്ടായ മുറിവുകളോടുള്ള പ്രതികരണമാണാല്ലോ കോപം. പ്രതികാര വാത്തച്ച ഉടലെടുക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണിത്. പെട്ടനുണ്ടാകുന്ന ആവേശം അതു വാക്കില്ലെട, സഭാവത്തിലും, പ്രവർത്തിയിലും ഒക്കെ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. യേശുവിനു പോലും കോപം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് (മർക്കാസ് 3:5). പക്ഷേ കോപത്തെ നിയന്ത്രിക്കുക എന്നതാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യം. ബഹുമാനത്തിനു മാത്രമേ ബഹുമാനത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കും. ഭോഷ്കം വരുന്നേഡശ് ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള കഴിവാണ് ആവശ്യം. നിങ്ങൾക്കു കോപം വരുന്നേഡശ് ക്രിസ്തീയ

സ്വഭാവം കാണിക്കുക.

എപ്പോഴാണ് കോപം പാപമായി തീരുന്നത്? ശരിയായ വിവേചനം നടത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു. ചിലരുടെ മുക്കത്താണ് ശുണ്ടി എന്നു പറത്തുകേൾക്കാറുണ്ട്. മുൻകോപം പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോഴാണ് അത് പാപമാകുന്നത്. കോപം വൈരാഗ്യമായി മാറി പ്രതികാരമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. അവർക്ക് അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു.

തെറ്റിനെ എതിർക്കുന്നതിനു പകരം തെറ്റു ചെയ്ത വ്യക്തിയോടു എതിർക്കുമ്പോഴാണ് പാപമാകുന്നത്. പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനു പകരം സങ്കീർണ്ണമാക്കും വിധത്തിൽ പ്രതികാരം വീടുകയാണ്. ആർക്കും തിരുക്കു പകരം തിരുച്ചെയ്യരുത് എന്നു തിരുവെഴുത്ത് പതിപ്പിക്കുന്നു. ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു കൊടുക്കാം. പക്ഷേ തല്ലുവാനുള്ള അധികാരം ആർക്കും ഇല്ല (യോഹന്നാൻ 18:22-23).

മനസ്തുക്തിം സ്വഭാവേശം മുടക്കുന്നതു സാമേഹാ?

ശ്രാവി എം. മില്ലർ

വിമാർശക ക്രിസ്ത്യാനിയായി തീർന്ന അനേകം ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്. ദൗവത്തെ സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും ആരാധിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് ഇവർ. എന്നാൽ മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ നേരി

വേണ്ടി വരുന്ന പല കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്, ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വാസമത നാം അനുസരണത്തിലും ദൈവത്തിലും പിന്നെ എങ്ങനെ കാണിക്കും? ദൈവത്തോടുള്ള സ്വന്നഹമം പ്രകടമാക്കുന്നത് പിന്നെ എങ്ങനെ? നിർബന്ധമായി ആരാധനയും ബൈബിൾ പഠനവും മുടക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. അത് പാപമാണെന ചിന്ത അവർ തിൽ ഇല്ലെന്ന ഭാവമാണുള്ളത്. ഷിവുകവിവുകൾ ധാരാളം അവർ പറഞ്ഞു കേൾക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വസ്തുത നാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും ഗുരുവമായി കണക്കാക്കേണ്ടതുമാണ്.

വിശ്വസ്ഥമായി ആരാധനയിൽ പങ്കടക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സഭായോഗം മുടക്കുന്നവരുണ്ട്. അതിമിക്കളെ സീക്രിക്കൂന്നതിനായി ആരാധന ഒഴിവാക്കുന്നവരുണ്ട്. വിവാഹത്തിനു വേണ്ടി ആരാധന ഒഴിവാക്കുന്നവരുണ്ട്. വിനോദത്തിനായി സഭായോഗം അവഗണിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ധാരാളം കാരണങ്ങൾ അവർക്കു മുന്നിൽ ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഇതെല്ലാം ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കത്തെ കത്താണോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. സ്വയം തീരുമാനിച്ച് മുടക്കുന്ന രീതി ദൈവാത്മാവിനു വിരോധം തന്നെയാണ്. അത് ആത്മാവിനും ദോഷം ചെയ്യും; മറുള്ളവരെ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രണ്ട് വിധത്തിൽ ദോഷകരമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ക്രമേണ ഇവർ നല്കുന്നും പ്രയോജനപ്രവൃത്തായതു ചെയ്യാതെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ ഒരുണ്ടി കഴിയുന്നു. മുന്നെ ദൈവരാജ്യം അനേഷ്ടിക്കുക എന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ ഇവർ ആരംഭിക്കുന്നില്ല. കർത്താവിനു മഹത്യം കൊടുക്കാതെവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ പ്രാമുഖ്യം കല്പിക്കുന്നവരാണ് (മതതായി 6:33).

സഭ എന്നതു കർത്താവിന്റെ ശരീരമാണ്. ആ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അവയവങ്ങളാണ് അംഗങ്ങൾ. ഒരാൾ അതിൽ നിന്നു

വിട്ടുനിന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ യോജിപ്പും പുർണ്ണതയും നഷ്ടമാകുന്നു. മനസ്സിലും ആരാധന മുടക്കുന്നത് പാപമാണ്. എന്നാൽ രോഗമോ മരണമോ ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകമായ സാഹചര്യത്തോടു കുറഞ്ഞാവ് അറിയിക്കുകയും കാര്യമാക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യും. അല്ലതെയുള്ള സഭാധ്യാഗം മുടക്കൽ തീർത്തും പാപം തന്നെയാണ്. അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വിശദമായി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

1. ദൈവ കല്പനയെ ലംഗിക്കുന്നതാണ് അത്

ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പന അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. നിയമലംഘനം പാപമാണ്. യോഹന്നാൻ ദൈവ പ്ലെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു സകല അധികമായും പാപം തന്നെ എന്നാണ് (1 യോഹന്നാൻ 3:4). സഖോദരങ്ങളായി ഒരുമിച്ച് കൂടി വന്നു ദൈവത്തെ ആദരിക്കുവാൻ ദൈവം നമ്മോട് പ്രബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു മുടക്കരുത് എന്ന മുന്നറിയിപ്പും ഉണ്ട് (എബ്രായർ 10:24). നമ്മുടെ ആത്മീയ ഉത്തേജനത്തിനു വേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നേരിട്ടു ദൈവം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു നാം ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചാൽ പാപമില്ലാതെ പിന്നെന്താണത്? ആകയാൽ സഭാധ്യാഗം ആരാധനക്കായാലും ബൈബിൾ പഠനത്തിനായാലും കൂടിവരുന്നതു ഒഴിവാക്കരുത്.

2. ദൈവോഷ്ടത്തിൽ നിലനില്ക്കാതവണ്ണം അതിനെ കർശനമായി നിഷ്പയിക്കുന്നു

ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷക്കാത്ത നാം നിലക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും (രോമർ 3:23). ദൈവനിർദ്ദേശത്തെ നാം തള്ളിക്കള്ളിയുമ്പോൾ ദൈവത്തേജസ്സിൽ നിന്നു നാം വീണ്ടുമോകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചിലപ്പോൾ നാം അറിയാതെ

ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ നാം പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാണ് ടുന്നു. ആരാധന മുടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭാവം ഒരാളിൽ ഉള്ളതും അൻഡാരത ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭത്തിൽ വന്നുപോകുന്നതും തമിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നാം സഭാധ്യാഗം മുടക്കി മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ തിരക്കുള്ളിവരായി തീരുമ്പോൾ നാം അവഗണിക്കുന്നതു ദേവതന്ത്രയും ദേവജനത്രയും ആണ്. അത് കരുതികൂട്ടി ചെയ്യുന്നതാകയാൽ ദേവസന്നിധിയിൽ പാപം തന്നെയാണ്.

3. അത് കർത്താവിന്റെ സഭയെ ദുർബ്ലമാക്കുവാനും സാത്തന്റെ സ്വാധീനത്തെ ബലപ്പെടുത്തുവാനും സഹായിക്കുന്നു

നീതിവിരുദ്ധമായി ചെയ്യുന്നതെന്നും സാത്താവന്റെ സ്വാധീനത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ആത്മിയ ശക്തിയെ കഷയിപ്പിക്കുയും ചെയ്യുന്ന ഇടർച്ചയുണ്ടാകും. കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഉപേക്ഷ വരുത്തിതീർക്കുന്ന വിപത്തു പളരെ ഗതരവമായി കണക്കിലെടുക്കണം. ആരാധന മുടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അതുമുലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ഫലത്തെക്കുറിച്ചു ബോധവാന്നാരാക്കണം. സഹക്രിയാത്മകമാക്കി ഇവർ നല്കുന്ന സംഭാവന നിരാൾ തന്നെയാണ്. അവരുടെ അവിശദ്ധത സഭയിൽ ഇടർച്ച സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വിശദസ്ഥരായ ആളുകളുടെ സത്യസന്ധമായ സേവനങ്ങളെല്ലാവർ തരംതാഴ്ത്തി കാണിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ആളുകൾക്കർത്താവിന്റെ സഭയെ തുച്ഛികരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉപദരമാണ് ഇവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ. അവർ പറയുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾ വെറും ഒഴിവുകഴിവു മാത്രമാണ്. രഹസ്യത്തിൽ ചിലൾ ചെയ്യുന്ന പാപത്തെക്കാൾ മാരകമായ ഫലമാണ് ഇവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. അത് ആരാധനിരുന്നാലും എവിടെയായിരുന്നാലും ശരിയാണ്.

സഭാധ്യാഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുക എന്നതാണ് എല്ലാം എന്നല്ല പറയുന്നത്. വെറുതെ വന്നിരുന്നതു കൊണ്ടും ഫലമില്ല.

സഭായോഗം മുടക്കാതെ വൈബിൾ പഠനം ഉപേക്ഷിക്കാതെ ഇതിക്കുന്ന ഒരാൾ പാപളിവിതം നയിച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. നമ്മുടെ ശാരീരിക സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആരാധന സത്യത്തിലും ആത്മാവിലും ആയി തീരും എന്നും ധരിക്കരുത്. ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്ഥയും ആത്മാർത്ഥതയും പുലർത്തുന്ന ധമാർത്ഥ പരിവർത്തനനും ചെയ്യപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ കരുതികൂട്ടി ആരാധന മുടക്കുകയില്ല. കാരണം അവർ ദൈവത്തോണ്ട് പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നത്. ശരിയായി പരിവർത്തനനും ചെയ്യപ്പെടാത്തവർ, ബലഹീന വിശ്വാസികൾ ആയിട്ടുള്ളവർ ആരാധനയിൽ വിശ്വസ്ഥയും സത്യസ്ഥയും പ്രകടിപ്പിക്കാൻഒരില്ല.

നാം സ്വയമായി തീരുമാനിച്ച സഭായോഗം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഗോൾ നാം കർത്താവിഭേദാട്ടും സഭയോട്ടും ലോകത്തോട്ടും അഭിയിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ആരാധനയും വൈബിൾ പഠനവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ “അപ്രധാനമെന്നുന്നും. ദൈവത്തോണ്ട വലതായിട്ട് ആരാണ്, എന്താണ് നമുക്കുള്ളത്? ദൈവരാജ്യത്തോണ്ട വലതായിട്ട് ആരാണ്, എന്താണ് നമുക്കുള്ളത്? ദൈവരാജ്യത്തോണ്ട പ്രാധാന്യമേറുന്നത് എന്താണ്? എന്ന ചോദ്യമാണ് ഉയർത്തുന്നത്.

മദ്യസ്വനം

പ്രാർഥനിസ്ഥ ഡേവിഡ്

ഇന്ത്യയിലെ എന്താനും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ മദ്യപാനത്തെ വിലക്കുകയുണ്ടായി. ചില സമലാജങ്ങിൽ ചാരാധന

നിരോധിക്കയുണ്ടായി. ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചും പ്രതികുലിച്ചും ആളുകൾ പ്രസ്താവനകൾ ഇറക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യാഹ ദേശും ഹരിയാനയും ഈ ദുർവ്വയ്ത്തിൽ പുർണ്ണമായി നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടാണ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ ഈ നിലപാടിൽ ചിലർ അസുന്ധാരണങ്ങൾ. കുടിച്ചില്ലേക്കിൽ അവരുടെ ജീവിതം രസമില്ലാതെ, ഉത്സാഹമില്ലാതെ മരീച്ചില്ല അംവസ്യയായി തീരും എന്നതെ അവരുടെ പക്ഷം. സംസ്ഥാനത്തിനു പുറത്തുപോയി തങ്ങൾക്കി ഷട്ടപ്പെട്ട മദ്യം വാങ്ങി കഴിക്കുന്നവർ ഉണ്ട് എന്നുപോലും ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മറുവശത്ത് വേരൊരു കുട്ടം ആളുകൾ ഇതിൽ സന്തോഷിക്കയുണ്ട്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമാണ് അവർ. അവരുടെ സ്വസ്ഥതയും സമാധാന ജീവിതവും തിരിച്ചു കിട്ടു മെന്നു വന്നു. മദ്യമായിരുന്നു അവർക്ക് അത് നഷ്ടമാവാൻ കാരണം. ഭാര്യയെയും മക്കളെയും കുടുംബവാംഗങ്ങളെ മൊത്തം തിരില്ലും കരുതാതെ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു ഈ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരികയില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് അവർ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ചരിത്രം നോക്കിയാൽ മദ്യം കഴിക്കുന്നവരെ പണ്ടു മുതൽക്കേ കണ്ണുവരുന്നുണ്ട്. പുരാതന കാലത്ത് തുടങ്ങിയതാണ് ഈ സ്വഭാവം. ഈ ദൃശ്യഭാവത്തിനു കാലപ്പൂഴക്കം തന്നെ ഉണ്ട്. ലോകം മുഴുവനും ആളുകളിൽ കടന്നുകൂടിയ ഈ മോശമായ സ്വഭാവത്തെ സമൂഹത്തിൽ എവിടെയും കാണാം. കുറഞ്ഞതുവരുത്തിയില്ല പിന്നെയോ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. വല്ലപ്പോഴും കുട്ടിക്കുന്നവരുണ്ട്, മദ്യപാനം ഒരു ശീലമാക്കിയിരിക്കുന്നവരുണ്ട്. അതെന്നായാലും അവരെല്ലാം മദ്യപാനികൾ തന്നെയാണ്. കഴിക്കുന്ന അളവിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ ഉണ്ടായെങ്കാം. ചിലർ അതിൽ നിന്നു പിന്തിരിയാൻ പറ്റാത്തവർണ്ണം അതിനു അടിമപ്പട്ടിരിക്കയാണ്.

സാമുഹ്യ സന്നദ്ധ സംഘടനകളിൽ നിന്നും മതപരമായ മുന്നറയിപ്പുകൾ മദ്യപാനത്തിന്റെ ഭോഷ്പവലങ്ങളെ കുറിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുപോലും ആളുകൾ അതിനെ ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ല. മദ്യപ്രിയരായ ആളുകൾ ഇതു കേട്ടിട്ടും അവർക്ക് ഒരു കുസലു മില്ല. ഈ മദ്യം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തങ്ങൾക്കെങ്ങനെ കഴിയും എന്ന താൻ അവരുടെ ചോദ്യം. ചിലർ തങ്ങളുടെ വഴിയാണ് ശരിയായ വഴി എന്നു സമർത്ഥിക്കും. മറ്റുചിലർ അതിൽനിന്നു വിട്ടു മാറാൻ കഴിയാത്തവയ്ക്കും ഒഴിവുകഴിവുകൾ നിർത്തും. അതെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ വിഡ്യാത്മാജന്മാജന്മാവി നെയ്യും കൂടുംബ ബന്ധങ്ങളെയും തകർക്കുന്ന ഈ ദുഷ്പിച്ച പ്രവ ണ്ട ഒരു തരത്തിലും ഗുണം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് അവർ തിരിച്ച റിയുന്നില്ല. സമുഹത്തിൽ നല്ല ജീവിതനിലവാരം പുലർത്തി ഉന്ന തിയിലെത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ ആരുണ്ട്? പക്ഷെ അതിനു തടസമായി നില്ക്കുന്ന വശത്തക്കുറിച്ച് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

ഒരു ചെറിയ തുടക്കമായിട്ടായിരിക്കും പലരും ആരംഭിക്കുന്നത്. ഒരു കമ്പനിക്കു വേണ്ടി അല്പ്‌പം കഴിച്ചുതുടങ്ങും. അങ്ങനെ ക്രമേണ വല്ലപ്പോഴും ആധേയനിരിക്കും. പിന്നെ കൂപ്പിക്കണക്കി ലേക്കു നീങ്ങും. അതു ദിവസവും ആധാലേന്തനു തോന്നും. ദ്രൈവർ മദ്യപിച്ചതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അപകടങ്ങൾ നിന്തു സംഭവമായി മാറികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മദ്യപിച്ച കരർപ്പാടി പലരും മരിച്ചിരിക്കുന്നു. പല രോഗങ്ങൾക്കും ഇരയായി വേദന പൂണ്ടു കഴിയുന്നു. എന്തിനാണീ ക്രൂര വിനോദം! സുഖോധി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഈ വിഷം എന്തിനു കഴിക്കണം എന്നു ചിന്തിക്കുക. ചിലർ പറയുന്നതു എല്ലാം മറക്കാനാണ് കുടിക്കുന്നത് എന്നതാണ്. പക്ഷെ വാസ്തവത്തിൽ മറക്കുകയാണ് എന്ന തോന്നൽ മാത്രമാണ്. വെറും ഒരു മരവിപ്പ് മാത്രമാണ് മദ്യത്തിൽ

നിന്നു കിട്ടുന്നത്. മദ്യവ്യവസായികൾ കൊടുക്കുന്ന പരസ്യങ്ങൾ തിൽ നിങ്ങൾ ആരും അകപ്പേടരുത്. മാതാപിതാകൾ തങ്ങളുടെ മക്കളെ ഈ ദുഷ്പിച്ച സ്വഭാവത്തിൽ അവർ ചാടാതിരിക്കാൻ അവരെ പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കണം. അവർക്കു നേരായ പാത മാതൃകാ ജീവിതത്തിലുടെ കാണിച്ചു കൊടുക്കണം.

ദൈവവചനത്തിൽ ഈ മദ്യപാനത്തെ കുറിച്ചു പറയുന്ന തെന്തന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. സദ്ഗുഹാക്യങ്ങൾ വളരെ ഉയർന്ന നില വാരം പുലർത്തുന്ന പുസ്തകമാണെല്ലാ. ബുദ്ധിമാനായ ശലോ മോൻ പറയുന്നു: “വീഞ്ഞു പരിഹാസിയും മദ്യം കലഹക്കാരനും ആകുന്നു. അതിനാൽ ചാഞ്ചാടി നടക്കുന്നു ആരും അതാനി യാകയില്ല (സദ്ഗുഹാക്യങ്ങൾ 20:1). നീ വീഞ്ഞു കുടിക്കുന്നവരുടെ കുടക്കത്തിലും മാംസഫോജന പ്രിയരുടെ ഇടയിലും ഇരിക്കു രുത്. കുടിയന്നും അതിഭക്ഷകന്നും ദരിദ്രരായി തീരും (സദ്ഗുഹാക്യങ്ങൾ 23:20-21). ആർക്കു കഷ്ടം, ആർക്കു സ്ഥാനം, ആർക്കു കലഹം? ആർക്കു ആവലാതി, ആർക്കു അനാവശ്യമായ മുറിവുകൾ, ആർക്കു കണർച്ചവപ്പ്? വീഞ്ഞു കുടിച്ചുകൊണ്ടു നേരം വെക്കിക്കുന്നവർക്കും മദ്യം രൂചിച്ചു നോക്കുവാൻ പോകുന്ന വർക്കും തന്ന (സദ്ഗുഹാക്യങ്ങൾ 23:29-30).

മദ്യപാനത്തെ വെബ്ബിൾ വണ്ണിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് ചില ആളുകൾ കരുതുന്നത്. പക്ഷേ പഴയ നിയമത്തിലും പുതിയ നിയമത്തിലും ദൈവം മദ്യത്തെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയ നിയമകാലത്തു അവരോഗാട് ദൈവം അരുളിച്ചേയ്തത് “നീയും നിന്റെ പുത്രമാരും മരിച്ചു പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ കടക്കുന്നോൾ വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കരുത്. ഇതു നിങ്ങൾക്കു തലമുറ തലമുറയായി എന്നുക്കുമുള്ള ചട്ടമായിരിക്കണം” (ലെവ്യാ പുസ്തകം 10:8-9). മദ്യപാനികൾ സംഗ്രഹാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നാണ് അപ്പോന്തലനായ പാലോസ്

വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത് (1 കൊരിന്തുർ 6:10). പക്ഷേ ചിലർ, യേശുകിസ്തു കാനാവിലെ കല്ല്യാണവിരുന്നിൽ വീണ്ടുണ്ടാക്കി കൊടുത്തു എന്നും അപ്പോസ്റ്റലനായ പാലോസ് തിരുമാമെ യോസിനോട് വീണ്ടു കുടക്കാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നും പറഞ്ഞു അവരുടെ മദ്യപാനത്തെ ന്യായീകരിക്കാറുണ്ട്. ഈ തെറ്റായ വ്യാപ്യാനമാണ്. ശരിയായ ഉദ്ദേശത്തെ കണക്കിലെടുക്കാതെ തെറ്റായി പചനത്തെ എടുത്തുപയോഗിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ പരിഹരിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒഴംഗ്യാവശ്യത്തിനു വേണ്ടി വീണ്ടുപയോഗിക്കുന്നതും കുടിച്ചു മത്താകുന്നതും രണ്ടും രണ്ടാണെല്ലാ.

മുന്തിരിച്ചാറ് നല്ലാരു പാനീയമാണ്. പക്ഷേ അതു അമിതമായാൽ ലഹരി പിടിക്കും. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ സംബന്ധിച്ച് മദ്യം അവൻ നിഷ്ഠിയമാണ് എന്നതിൽ തർക്കമെല്ലാ. സ്വന്തം ശരീരത്തെ ഭ്രാഹ്മിക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമെല്ലാ. നമ്മുടെ ശരീരം ദൈവമഹത്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കണം. മനസിനെ മരവിപ്പിച്ച് ചിന്താശക്തി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന മദ്യം ഫാനികരം തന്നെയാണ്. ആത്മാവിനെ അതു ദൈവത്തിൽ നിന്നു അകൂറുന്നു. ലോകത്തിന്റെയും പാപത്തിന്റെയും ചതിയിൽ പെടാതെ നാാം നമ്മുള്ള തന്നെ ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നും. ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീരാത്തവർ ദയവായി നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ മോചനത്തെ കരുതി മദ്യം ഉപേക്ഷിച്ചു, മാനസാന്തരഫലവും പാപമേംചന്തിനായി സ്നാനം എല്ലക്കുക. കർത്താവ് നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കും. നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ച് അവൻ തന്റെ സഭയോടു ചേർക്കും. അങ്ങനെ ദൈവേ ഷട്പ്രകാരം എന്നേക്കും ദൈവവ്യുമായി ജീവിക്കുക.

SATHYANADAM

TV PROGRAMME

TRUE GOSPEL MESSAGE

Speaker:

Bro.P.K. VARGHESE

Saturday 6 am to 6.30 am

On JAI HIND CHANNEL

കേൾക്കുക!

സത്യനാടം

ബൈദർ.

പി.കെ വർഗ്ഗീസ്

പ്രസംഗിക്കുന്നു

എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും

രാവിലെ 6 മണിക്ക്

ജയ്ഹിന്ദ് ടിവിയിൽ

കേൾക്കുക!